

FATA EDINA – NAGY SZILVIA

A formális szervezetek szerepe a társadalmi kohézió és a lokális identitástudat kialakításában Csincsén

„... ennek a falunak az életében most van a honfoglalás, (...) most kezdi lerakni az alapjait. Akik itt laknak, azoknak egy kicsit jobban kell a múltjukkal törődni, hogy ezt magukénak érezhessék...” (Lőrincz Imre Attila)¹

1. Bevezetés

1998 nyarán jártunk először Csincsén, s azóta végzünk rendszeres terepkutatást a településen. A lakossággal fenntartott folyamatos és intenzív kapcsolatnak köszönhetően 1998 és 2000 nyara között kutatómunkánk részeként résztvevő megfigyeléseket és különböző interjúkat is készíthettünk az ott élők mindennapjairól, és betekintést nyerhettünk a helyi életbe.

Az itt zajló egyik kutatásunknak a formális szervezetek feltárása volt a célja. Ennek eredményeit bemutató dolgozatunkat négy fő részre tagoltuk. Az első a kutatás helyszínét általános és történeti szempontból mutatja be, illetve indokolja a helyszín kiválasztását. A második részben mutatjuk be a munkahipotézisünket és a kutatáshoz használt fogalmi hálót. A harmadik részben kutatásunk módszertani váza található. A befejező részben a hipotézisünk igazolása és a távlati célok kaptak helyet.

1.1 A terepmunka helyszínének bemutatása:

Csincse falu Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, két tájegység, a bükkaljai dombvidék és a Borsodi Mezőség találkozásánál fekszik.

A település a megyeközpontról a Budapest-Miskolc vasútvonal mentén körülbelül 30 kilométerre helyezkedik el önálló vasútállomással. A vasút biztosítja az egyetlen tömegközlekedési lehetőséget a csincseiek számára, ez köti össze a falut a környező településekkel.

A jelenleg kétszázöt házból álló településen hatszázhetvenketten laknak. A közösség lakossága magyar anyanyelvű. A lakosság 70 százaléka római katolikus, 20 százaléka református vallású, 10 százaléka pedig egyéb (jehovista, nem vallásos, stb.).

A faluban csak napközi otthonos óvoda van, iskola nincsen (1997 júniusában szűnt meg), így iskolabusz viszi a diákokat Mezőkeresztesre iskolába. Jelenleg 33 óvodás korú, és 77 általános iskolás gyermek van Csincsén. (1998)

A faluban két vegyesbolt működik, az egyik ÁFÉSZ áruház, a másik magánkézben van. Az egyik bolt mellett kocsmá, a másik mellett pedig presszó üzemel.

A falunak temploma még nincs, de már megkezdtek egy katolikus templom építését. A vallási szertartások a két imaházban zajlanak, az egyiket a református, a másikat a római katolikus gyülekezet tartja fenn. A temető és a ravatalozó közös, de a különböző felekezethez tartozók elkülönülten temetkeznek, így két részre oszlik.

A településen sem Művelődési Ház, sem közkönyvtár sincs, a közösségi rendezvények a Polgármesteri Hivatallal egy épületben lévő Petőfi Sándor Klubban zajlanak. Továbbá van egy sportpálya – melyet gyermek- és falunapon használnak leginkább –, egy posta és két nyilvános telefon.

¹ Csincse, 1998. megbeszélés

1.2 Történeti áttekintés:

A település történetének rekonstruálásához döntő mértékben a falusiak kollektív emlékezetére hagyatkoztunk, ugyanis Csincse múltjáról kevés írásos emlék lelhető fel. Ez érthető is, hiszen alig húsz éve emelkedett falusi rangra és csak 1995-től önálló falu.

A Csincse név román eredetű szó, s „öt halmot” jelent.² A környék a kedvező adottságok miatt már a vaskor és bronzkor idején is lakott volt és helyén a középkorban Olaszfalu nevezetű település húzódott. A település közvetlen közelében, Zöldhalompusztán találták meg 1928-ban a híres szkíta leletet, az aranyszarvast.

Az 1970-es évekig így a vidéken rengeteg tanya volt. A tanyák kialakulása a 16-17. század nagymértékű törökkori pusztásodás és ennek következményeként az intenzívebb földművelés iránti igény erősödésének az eredménye.³

A tanyavilágból az 1930-as években emelkedett ki Csincse tanya, a kedvező közlekedési lehetőségnek köszönhetően létesített vasútállomás, a helyi Népiskola, és a közelében alapított Hangyaszövetkezet körül kialakuló tanyaközponttal. 1950 után a tanyasiak a tanyaközpontba áramlása a helyi Béke Tsz megalakulása következtében felgyorsult.

Csincsetanya neve 1980-ban Csincsére módosult, így a település falusi rangra emelkedett. Ennek hitelességét a születési anyakönyvi kivonatok és a halotti bizonyítványok kézzelfoghatóan alátámasztják. Csincse közigazgatásilag ekkor még Mezőkereszteshez tartozott. A lakosok által kezdeményezett szavazás eredményeként csak 1994. december 11-én vált le Mezőkeresztesről, kapott önálló státust és első polgármestere Lőrinc Imre Attila, helyi vállalkozó lett.

Csincse történelme sajátos településformáló folyamat. Több évszázados történetét tekintve tipikus tanyás település volt. Mindössze az utóbbi fél évszázadban bontakozik ki a tényleges faluközpont. 1994-ig már faluként, de még Mezőkereszteshez, a szomszédos településhez csatolva létezik, így az alapellátási intézmények csak az „anyafaluban” elérhetők a lakosság számára.

1.3 A terepmunkahelyszín kiválasztásának indoklása:

Csincse falut a fentiekben felvázolt történeti előzmények ismeretében tudatosan választottuk kutatásunk helyszínéül. Úgy gondoltuk, hogy a magyar társadalom fejlődése szempontjából is érdemes foglalkozni egy olyan településsel, ami tanyából tanyaközponttá, majd faluvá vált, és fejlődésének utolsó 50 éve szinte minden terepmunkamódszerrel jól vizsgálható, s számtalan kutatási lehetőséget, témát kínál.

Fontos szempont volt számunkra a település közelsége is, aminek köszönhetően rendszeres kutatómunkára rendezkedhettünk be. Úgy véljük, hogy egy terepmunka csakis oly módon eredményes, ha a helyi társadalommal folyamatosan kapcsolat tartható fenn, s ily módon viszonylag rendszeresen részt vehetünk a mindennapi életükben.

2. A kutatás tárgyának ismertetése:

2.1 Hipotézis:

2.1.1 A munkahipotézis:

Abból a feltételezésből indultunk ki, hogy amíg egy hagyományos lokális társadalomban a tradicionális alap megtartása, azaz a hagyományok ápolása és átadása a társadalmi kohézió faluközösség kezében lévő kulcsa, addig Csincsen a tradicionális alapok letétele az elsődleges feladat, amelynek letéteményesei a hagyományteremtő és hagyományörző szervezetek.

² Fekete János csincsei lakos az adatközlőnk. A helybeliek körében kerengő kollektív emlékezetben ez a magyarázat él a név eredetére vonatkozólag

³ LETTRICH EDIT: Faluhálózatunk fő vonásai. In: A falu a mai magyar társadalomban. Akadémiai Kiadó, Bp., 1982. 76. p.

2.1.2 A hipotézis kifejtése:

Egy lokális közösség kohéziója annak az identitásnak a függvénye, amit nagyrészt a közösségi múlt-tudat és a közösségi múlt-ismeret, valamint a hagyományokhoz való viszony határoz meg. Tehát a kulturális hagyomány szerepével, a kultúra-használattal és a kultúrában éléssel, melyek mérvadóak a gondolkodásban és a viselkedésben, mindenképpen számolnunk kell, ez a történelemtől kapott egyfajta minőség ugyanis a térbeliségben funkcionál.⁴ A tradíció értékevidencia a hordozói számára. A hagyománytudat, a jogszokások, a nyelvi-kulturális jegyek, a népszokások megtartása tehát olyan erős öntudatképző elem, ami pszichoszociális determinánsokat is magában foglal, ezáltal erősítve a konfliktustűrő biztonságtudatot, ami a kulturális magatartásban nyilvánul meg.⁵

Mivel Csincse nem hagyományos falu, és ilyen jellegű múlttal sem rendelkezik, rövid, eddigi életében a helyi hagyományok, népszokások kibontakozására sem volt még lehetőség. Ez a folyamat napjainkban zajlik, és nyilván nem mindegy hogyan, hiszen a jelenlegi törekvések vagy egy helyi érdekek által diktált, erős identitással rendelkező lokális közösség alapjait vetik meg, vagy szétzilálják a helyi társadalmat. „Úgy gondolom, hogy csak ’94 decemberétől – amióta önálló a település – kezdett el egyáltalán összerázódni a falu. Addig csak úgy elvultunk. A településen az összetartás már most sokkal jobb, mint azelőtt volt.” (Kőváriné Seres Erzsébet)

A tradíció képezi a hagyományos lokális társadalmak identitásának az alapját. Ez az alap hiányzik, illetve más modell szerint alakul az általunk vizsgált közösségben. Fontos kohéziós erő egy helyi társadalom életében a közigazgatásilag besorolt státusa is. Csincsen ez a tényező sem a megszokott képet mutatja. Amikor 1979-ben falusi rangra emelkedett, – annak ellenére, hogy területileg elkülönült volt –, közigazgatásilag a szomszédos Mezőkereszteshez tartozott. Mivel az alapellátási intézmények, a „hivatalok” az „anyafaluban” voltak, a központi támogatásokból csak elenyésző rész jutott Csincsének. A „helyi érték” – ahogy arra A. Gergely András rámutat – függ az államszervezeti besorolási státustól és a lakópolgárok önmeghatározási, reprezentálódási hajlandóságától.⁶ Az össztársadalmi érdekek gyengébb képviselete miatt viszont az autonómiára törekvés az átlagos falusi társadalmakhoz képest markánsabban alakulhatott.

A hagyományos helyi közösségek belülről formalizáltak, jól meghatározható erkölcsi és kulturális normákkal rendelkeznek és tagjaik egymáshoz való viszonya sokrétűen szabályozott, ellenőrzött. A „Lokális társadalom kohéziója attól függ, hogy a helyi társadalom belső rétegei, csoportosulásai mennyire érdekalapúak, milyen fokú kooperációt alakítanak ki, s így hogyan szerveződnek koherens közösséggé, mikor konstituálják magukat autonóm közösséggé”.⁷

2.2 Fogalmi háló

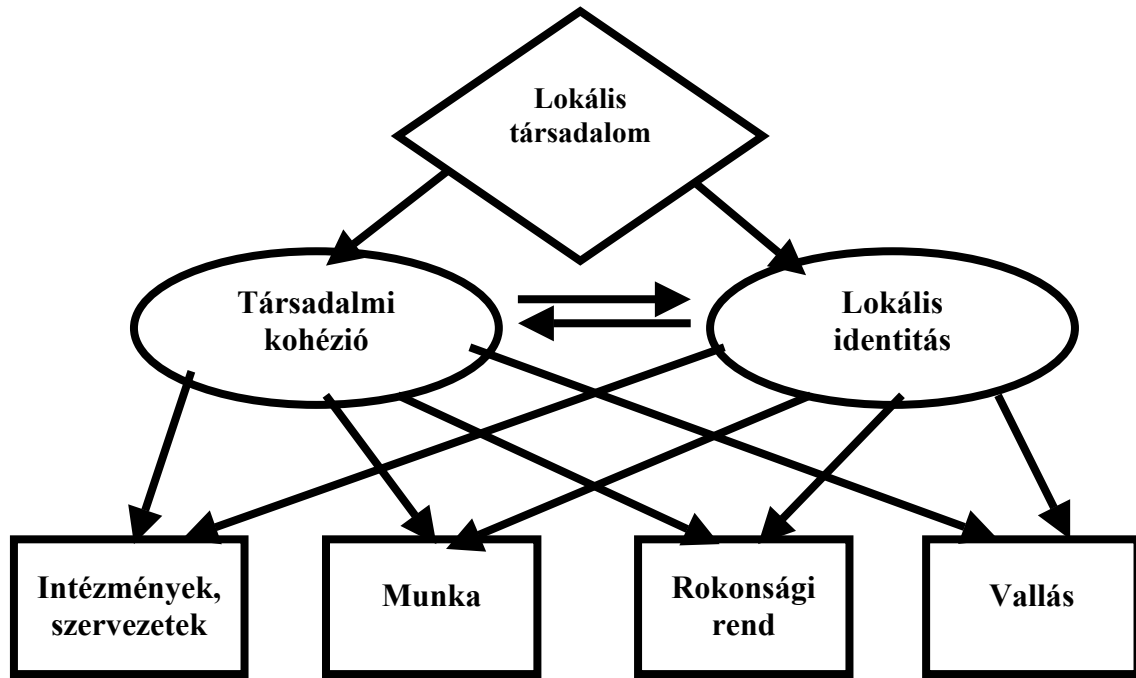
A fogalmi háló adja dolgozatunk vázát, amelynek segítségével a megfigyeléseinket, az interjúink szövegét és minden egyéb dokumentumot rendszereztünk. A fogalmi háló a lokális társadalom vizsgálatához mind módszertani, mind elméleti szempontból segítséget nyújt. Úgy gondoltuk, hogy a lokális társadalom vizsgálatához a társadalmi kohézió és a lokális identitás kutatásán keresztül juthatunk, amelyeknek leginkább megfogható és feltárható területei a munka, a rokonsági rend, a vallás és az intézmények, szervezetek szférái. Jelen munkánkban az intézmények, szervezetek szféra vizsgálatára helyeztük a hangsúlyt.

⁴ A. GERGELY ANDRÁS: Urbanizált méhkas, avagy a helyi társadalom. Akadémiai Kiadó, Bp., 1993. (továbbiakban: A. GERGELY, 1993.) 23. p.

⁵ A. GERGELY, 1993. 51. p.

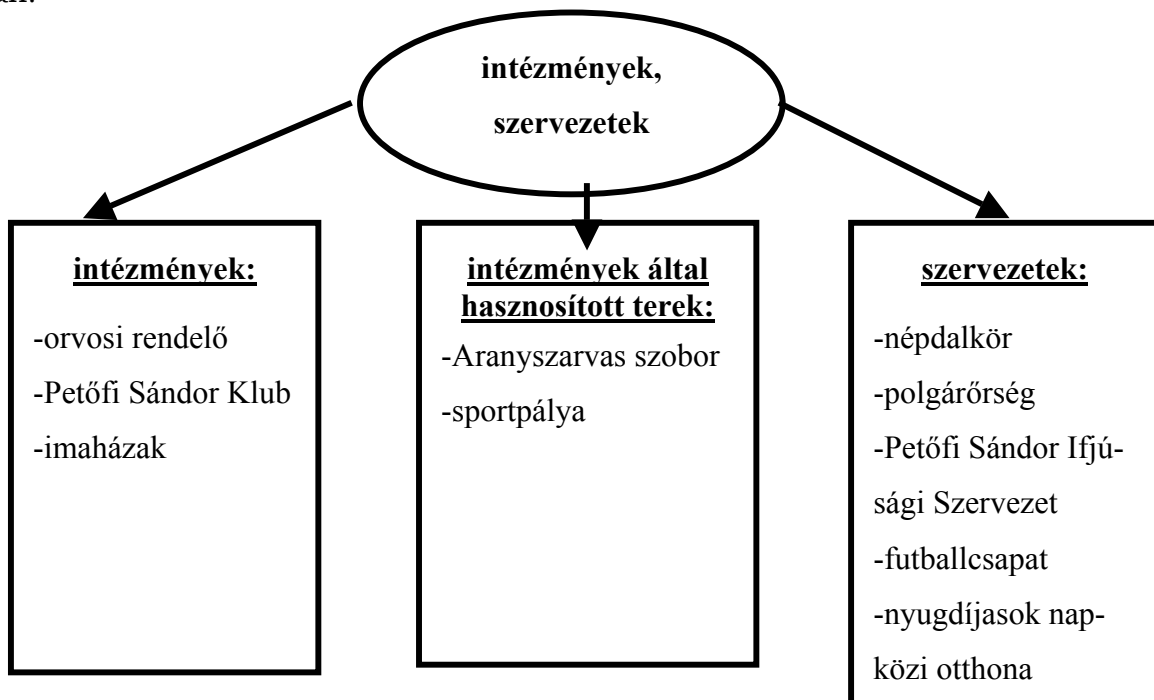
⁶ A. GERGELY, 1993. 46. p.

⁷ BÓHM ANTAL – PÁL LÁSZLÓ: Helyi társadalom. Előtanulmány a helyi társadalom tagoltságának vizsgálatához. In: Helyi társadalom I. MSZMP KB Társadalomtudományi Intézete, Bp., 1983. 15. p.

2.3 Intézmények, szervezetek:

A hipotézisünkben leírtak szerint azt feltételezzük, hogy az általunk vizsgált közösségben a társadalmi kohézió eltér a hagyományos paraszti társadalomban működőtől. Az itt még hiányzó tradíciók, tradicionális alapok letételében a formális szervezetek szerepe létfontosságú. A hagyományos faluközösségekben a már kialakult tradíciókat a helyi szervezetek, intézmények őrzik. Ilyen például egy népdalkör, vagy egy '56-os társaság, intézményként pedig a falumúzeumokat, emlékműveket említhetjük. Csincsén tehát ennek megfelelően a társadalmi kohézió erősödését szolgáló szervezetek, intézmények nagy része is újabb keletű, vagy éppen most van alakulóban.

3 Módszertani keret:

A szervezetek vizsgálata azért fontos, mert ezáltal megtudhatjuk, feltárhatjuk, hogy az egyének hogyan illeszkednek bele, azaz hogyan integrálódnak egy nagyobb egységbe, a társadalomba. Elsősorban a státus és szerep vizsgálatára összpontosítunk, s emellett a módszertani alapot az antropológiai megfigyelések adják.

A formális szervezetek jól kutathatóak, mert:

- 1) olyan csoportok melyek maradandóak, transzcendensek és a tagok fölött állók;
- 2) státusok pontosan definiált rendszerével rendelkeznek, melyeket a tagok, de általában a kívülállók is elismernek;
- 3) magatartások szankcionálására büntető-, illetve a konformitás érdekében jutalmazó eszközökkel rendelkeznek;
- 4) az új tagok felvételére illetve beillesztésére szabályozott eszközökkel eljárásokkal rendelkeznek.⁸

Egy szervezet teljes feltárásához különböző dimenziókat érdemes vizsgálnunk:

- 1) Alapokmány, amely olyan meghatározott célok gyűjteménye, mely definiálja mindazokat az értékeket, amelyeket a szervezet követni kíván.
- 2) A tagság fontos, mert egy intézmény kötelékébe tartozó emberek meghatározott státussal rendelkeznek, lényeges, hogyan választják ki az embereket és hogyan szocializálódnak ezekbe a státusokba.
- 3) A normák a szervezet által elvárt szerepalakításokban vannak jelen.
- 4) Az anyagi apparátus mindazon dolog, mely szükséges ahhoz, hogy a szervezetbe tartozók végrehajthassák feladatukat.
- 5) A tevékenységek azok a dolgok, melyeket az emberek az ideálissal, elvárttal szemben tesznek, tehát a valós cselekedetek.
- 6) A funkció azon módszerek együttese, melyekkel a formális szervezetek a kultúra által támasztott igényeket kielégítik.⁹

3.1 A megfigyelés szerepe az antropológiai kutatásban:

Az antropológia alapvető módszere a megfigyelés, és ez a mi kutatómunkánkban is döntő fontosságú, tehát kutatásunk módszertani alapját a megfigyelések, és emellett a szociometriai módszer alapján összeállított strukturált interjúk jelentik.

Antropológiai megfigyelésre akkor van leginkább szükség, amikor az informátor nem képes az érdeklődési körünknek megfelelő információt közölni velünk, vagy ha nem képes átlátni a státushoz kapcsolódó viselkedésmintákat. A leggyakrabban előforduló jelenség azonban az, amikor az informátor nem tud érvényes módon beszámolni viselkedéséről, mert ellentmondás van az ideális és a tényleges viselkedés között. Azért nem tudja verbalizálni, mert azok csak a gondolkodásban léteznek, és nincsenek lefektetve.¹⁰

A megfigyelés által az ideális és a tényleges viselkedés egymáshoz való viszonya kutatható. A megkérdezettek az interjúk során mindig az ideális, elvárt viselkedést mondják el, ezt verbalizálják. A megfigyelésekből azonban a valós, tényleges viselkedést tudhatjuk meg.

A megfigyelésnek 4 nagy csoportja van:

- 1) cselekvés megfigyelése (figyelhetünk egyetlen vagy több tevékenységre, cselekedetre vagy kategóriára);
- 2) egy vagy több személy, vagy a közöttük lévő interakció megfigyelése;
- 3) adott helyszín megfigyelése;
- 4) tárgy vagy személy megfigyelése, amely az adott csoport középpontjában áll.¹¹

⁸ BORSÁNYI LÁSZLÓ: Kutatásmódszertan előadás. ME-BTK. Szociológia Szak. 1998/99. tanév, 1999. (továbbiakban: BORSÁNYI, 1999.)

⁹ BORSÁNYI, 1999.

¹⁰ BORSÁNYI, 1999.

¹¹ BORSÁNYI, 1999.

Mi viselkedésekre, az általunk előre meghatározott interakciókra figyeltünk. Az interakciókat, vagy annak hiányát, hogy ki kezdeményez, és ez milyen jellegű, milyen hatást vált ki a többiekből.

A társadalomkutatás során nem az egyéni viselkedést kell leírni, hanem mintákat kell gyűjteni a különböző típusú viselkedésekből. A cél egy társadalom, egy közösség működésének, szabályszerűségeinek megragadása. Tehát az elemző munka ezeknek a megfigyeléseknek, és a hozzájuk kapcsolódó interjúknak a kombinációira épül. Fontos megfigyelni a viselkedést, aztán megragadni a viselkedés jelentését, és megbecsülni érvényességét, gyakoriságát. Lényeges még, hogy egy adott közösségekben rákérdezni csak arra lehet, amit már megfigyeltünk.¹²

Kutatásunk során elsősorban a cselekedetek és a státust képviselő személyek megfigyelése a fontos. Ez utóbbi célja, hogy az azonos kategóriába sorolható emberekről általános képet tudjunk nyerni.

3.2 Státus és szerep vizsgálata:

A formális szervezetek társadalomtudományi kutatása során elsősorban a státus és szerep fogalmára összpontosítunk. A státusok vizsgálata értékes információt szolgáltat arról, hogy hogyan szerveződik egy közösség, valamint tanulmányozásával kideríthetjük, hogy milyen személyközi kapcsolatok strukturálódnak egy társadalomban. A státusok szerveződésének megértése alapvető, használható információkat ad a társadalom életének minőségéről. A szerepet azért vizsgáljuk, hogy megértsük a folyamatban lévő társadalmi interakciók természetét. A státusok és a szerepek egy adott közösségre jellemző viselkedési modellt alkotnak.

A státus a köznapi szóhasználatban presztízst, rangot jelent, a társadalomtudományban nem szükségszerűen hierarchikus a jelentése, hanem jogok és kötelezettségek meghatározott együttesét alkotja Ralph Linton értelmezését követve.¹³ Az emberek életük során több státust is elfoglalhatnak, sokat ezek közül egyidejűleg. Néhány státusba beleszületünk, ezek a *tulajdonított státusok*, mint például a nem, a fajta, az etnikai hovatartozás. Néhány csoportba a bekerülés érdem és tehetség alapján történik, ezek az *elért státusok*. A társadalomban elfoglalt helyünket a *betöltött státus* határozza meg. Státusok közül sok rangsorolt, például az igazgató szerepe több szabadságot jelent, mint a diáké. Ez a rangsor a külsőségekben nem mindig van jelen. Az egyén és státusa között olyan kapcsolat van, melyben az adott státus állandó, viszont az ezt betöltő egyén változhat, tehát a státus ugyanúgy megmarad. A státusok csak az egymáshoz való viszonyukban érthetőek, ezért párba rendezve vizsgáljuk, ezek a *didaktikus vagy viszony-pár kapcsolatok*. Ilyen például a tanár-diák kapcsolat. Egy személy több viszony-párkapcsolatban is részt vehet, különböző státussal. Az *absztrakt viszony-pár kapcsolatnak* modell értéke van, és ennek a valóságban megjelenő változatait kell megfigyelni ahhoz, hogy egyértelműen láthassuk, milyen szerepviselkedések ezek.

Kutatásunk másik fókuszpontja a szerep, amely az a viselkedés, ami a státussal társul. Az egyén, amikor teszi a dolgait, színre viszi a státusát, tehát szerepet játszik, amely mindig viselkedési minták szerint történik, és formalizált, de az egyén is rendelkezik szabadsággal a szerep alakítását illetően. Röviden tehát: ha egy személy gyakorolja jogait, teszi a kötelességeit, tehát foganatosítja státusát, akkor szerepet játszik.

A megfigyelésekből tudhatjuk meg, hogy milyen szerepviselkedés az elfogadható vagy az elfogadhatatlan egy adott közösségben.¹⁴

¹² BORSÁNYI, 1999.

¹³ LINTON, RALPH: Státus és szerep. In: Mérdföldkövek a kulturális antropológiában. Panem Kft., Bp., 1997. (továbbiakban: LINTON, 1997.) 267-284. p.

¹⁴ LINTON, 1997. 267-284. p.

Státusok és szerepek megtanulása a szocializáció és az enkulturáció részei. A döntő státusváltásokat mindig rítusok jelölik ki, mint például a beavatási rítusok vagy a házasságkötés ceremóniája.

3.3 Szociometriai módszer alkalmazhatósága:

A megfigyeléseket kiegészítő strukturált interjúkat a szociometria módszerét felhasználva állítottuk össze. Ezáltal tudjuk megközelíteni a szervezetek struktúráját. A szociogram a közösséget méri, az egyén helyét mutatja meg a társas mezőben és ezáltal a közösséget is jellemzi, valamint lehetővé teszi egy adott közösségen belül az emberi társas kapcsolatok, mint egység meghatározását. Az ilyen szempontok alapján felépített strukturált interjúk lehetőséget teremtenek a vizsgált társas alakzatok sokoldalú elemzésére. Az interjúink három dimenzió köré csoportosulnak. Egyrészt betekintést kapunk társas helyzeteket illetően, másrészt megismerhetjük a hierarchiát és a funkció jellegű tagolódást, valamint a társas szintű kötődéseket és az ezekben megnyilvánuló motivációkat az egyes szervezetekben.¹⁵

Kutatásunk során a megfigyeléseket illetve az interjúk készítését és rögzítését nem egymásutániségben, hanem szimultán végezzük, alátámasztva és ellenőrizve az interjúk szövegét a megfigyelésekkel, valamint a megfigyeléseket kiegészítve az interjúkkal.

4 Összefoglalás, következtetések

Látható tehát, hogy az intézmények, de főleg a szervezetek szerepe létfontosságú a társadalmi kohézió megerősödésének és a lokális identitás kialakulásának szempontjából, ezáltal elősegítve a falu „faluvá” válását.

Munkánkban olyan társadalmi dimenziókat vizsgáltunk, amelyeken keresztül megragadható a lokális identitástudat és a társadalmi kohézió kialakulásának a folyamata és jelenlegi állapota. Ezen dimenziók közé soroltuk be a vallás, a munka, a rokonsági rend és az intézmények, szervezetek szféráit.

Jelen dolgozatunk egy hosszú távra tervezett kutatás első részeredményeit adja közre, így fókuszában még csak az intézmények és szervezetek, illetve önszerveződő folyamatok megalakulásának valamint működésének a feltárása áll.

A lokális identitástudat többszörösen összetett folyamatok kölcsönös egymásra hatásának eredménye, melyeknek a minősége mindig a helyi érdekek érvényesítésének az arányában alakul. A valamennyire spontán szerveződésű folyamat eredményeként létre jövő helyi társadalomban, a lakóhely tradicionális, értéket hordozó ereje, már eleve egyfajta kohéziós, a polgármester szavaival élve „megtartó” erőt képvisel. Ő ennek a jelentőségét abban látja, hogy „Itt van egy megtartó erő, ami a közösséghez tapasztja a családokat. Nem érdeke senkinek, hogy elhagyja a közösséget. (...) és nagyon nagy a felelőssége a falu vezetőségének arra vonatkozóan, hogy milyen vélemény alakul ki erről a közösségben. Mi egy olyan faluközösség kialakítására törekszünk, amelyben senki sem kerül abba a helyzetbe, hogy nem lesz kenyere holnap.” (Lőrincz Imre Attila)

Munkahipotézisünk szerint a társadalmi kohézió egy ilyen recens, előttünk lezajló folyamatban kialakuló közösségben, már csak az adott történelmi-gazdasági feltételek okán is eltér a hagyományos falusi társadalomban érvényesülő társadalmi kohéziótól. Az a feltételezésünk, hogy amíg egy hagyományos lokális társadalomban a tradicionális alap megtartása, azaz a hagyományok ápolása és átadása a társadalmi kohézió faluközösség kezében lévő kulcsa, addig Csincsen a tradicionális alapok letétele az elsődleges feladat, amelynek letéteményesei a hagyományteremtő és hagyományörző szervezetek.

¹⁵ MÉREI FERENC: Közösségek rejtett hálózata. Szociometriai értelmezés. Osiris Kiadó, Bp., 1996. 136. p.

A hagyományőrző rendezvények megteremtésével és fenntartásával kialakuló tradíció lassan értékevidenciává válhat a csincsei polgárok számára. Az értékőrző magabiztosságot még tovább erősítheti a helyi érdektörekvések komolysága, magabiztossága és társadalmi célkitűzései. A társadalmi felelősséget erősítő folyamatokban tehát lényeges az egyes helyi szervezetek, önszerveződő folyamatok létrejötte, fennállása.

Az interjúinkra és megfigyeléseinkre alapozott következtetéseink egyértelműen alátámasztják ezt a hipotézisünket, amelyet ily módon fenntarthatónak vélünk. Már csak azért is, mert – kutatásaink során – bebizonyosodott a szervezetek kiemelkedő szerepe a társadalmi kohézió és a lokális identitástudat kialakításában. Mindezen törekvések eredményeként Csincsen elkezdődött az az identitás-teremtő folyamat, amely által a csincsei társadalomból – szemünk előtt – immár egy új hagyományokra alapozott jól szervezett lokális közösség bontakozik ki.

Terepmunkánk során folytatjuk a hagyományteremtő és hagyományőrző intézmények-szervezetek belső működési mechanizmusainak feltárását, hogy ezáltal minél közelebb kerülhessünk az identitástudat kialakulását és érvényesülését megvilágító folyamatok megértéséhez.